

La política local de Torrevella gira al voltant de l'omnipotent ex-alcalde Pedro Ángel Hernández Mateo, ara empresonat, i del regidor d'Hisenda i diputat provincial de Turisme, Joaquín Albaladejo, que dedica quatre hores setmanals a la immobiliària familiar. El primer edil, Eduardo Dolón, és l'home de palla de tots dos, però el PP pot perdre el poder després de 27 anys.

L'ex-alcalde empresonat i el regidor alliberat

Quan Fanny Serrano no era regidora socialista, els plenaries de Torrevella duraven tres quarts com a molt. Des del 2011, quan va entrar al consistori, s'allarguen mig dia tirant curt. Pedro Ángel Hernández Mateo, alcalde des de 1988 –gràcies a una moció de censura– fins al final de la legislatura passada, ha tingut la sort de no conèixer la realitat actual. Ben mirat, la vida diària a la presó és més calmada que no la vida política nascuda després dels últims comicis municipals.

El PP governa a Torrevella amb la comoditat habitual, una majoria absoluta estrenada el 1991 i revalidada cinc vegades. La diferència és que ara no sols hi ha Els Verds que clamen en el desert, sinó també una escissió dels populars (Alternativa Popular de Torrevieja (APTce)) i un PSOE que fiscalitza la feina de l'alcalde i els seus regidors, per comptes de fer de convidat de pedra o, encara pitjor, d'advocat defensor.

Amb les prebendes i els sobresous que els ofrenava, Hernández Mateo va tenir l'oposició que qualsevol alcalde somia. Una oposició que hi és però no molesta, és a dir, legítima el sistema democràtic sense posar-lo en pràctica. L'any 2008 quatre dels set regidors socialistes de Torrevella –entre els quals hi havia el portaveu al consistori, Manuel Vera– van ser expedientats per l'executiva de la formació per “indisciplina”. Aquests, però, van ser més

indisciplinats encara i van aprofitar la majoria en el grup socialista de l'Ajuntament per decretar l'expulsió dels altres tres regidors, afins a la direcció.

“Ací el PSOE sempre ha estat un satèl·lit del PP; mai no ha tingut cap criteri polític, i ha assumit completament les seues doctrines”, explica Domingo Soler, que ha passat unes quantes hores al saló de plens. Regidor popular al

consistori del 1983 al 2000 i del 2007 al 2011, va ser sots-director general del Ministeri de Defensa amb Federico Trillo. El gener del 2011 va escindir-se'n per liderar l'APTce, la gran sorpresa dels comicis d'ara fa tres anys, quan aquesta formació novella va aconseguir el 14,6% dels sufragis i quatre actes de regidor. El seu distanciament d'Hernández Mateo va ser-ne la causa. Després va voler aspirar a la presidència del PP local i va ser expulsat per haver creat “un corrent d'opinió” en el si del partit. Van acompanyar-lo més de 300 militants. A més de regidor a Torrevella, era vice-president de la Diputació d'Alacant amb José Joaquín Ripoll. Un zaplanista de pedra picada, vaja.

“El PSOE ha perdut molt de temps amb Hernández Mateo”, afirma Soler,

que els recrimina ara, amb efecte retroactiu, “les poques iniciatives que van tramitar durant els anys que Pedro va ser l'alcalde”. “La política es fonamenta en l'honradesa i la humilitat, i ell no en tenia gens.”

“Alguns empresaris diuen que Hernández Mateo va endur-se massa pocs diners i que, a més, era tan ingenu que va inscriure-ho tot al Registre de la Propietat”, explica una font del consistori. Això sí, el que va ser alcalde del 1988 al 2011 mai no va tenir telèfon mòbil, sinó que es comunicava amb el d'alguna altra persona o a través de cabines. L'única menció seua que apareix al sumari voluminosíssim del *cas Brugal*, que ha sacsejat la política del Baix Segura i de la ciutat d'Alacant, fa referència, precisament, al fet que no tinguerà telèfon propi.

A la presó. Ni així no ha pogut evitar que l'inxamparen, i ha acabat a la presó, condemnat a tres anys de reclusió per haver teledirigit el sucós contracte de recollida de fem de la població, taxat a l'inici en 100 milions d'euros, que va endur-se Acciona i que l'augment de la població ha multiplicat

gairebé per dos. El 31 de juliol, un cop esgotats tots els recursos i sense l'indult del Govern espanyol, Hernández Mateo entrava al penal de Campos del Río (Múrcia) per passar els pròxims tres anys de vida. El TSJCV li va concedir el privilegi d'escollir el recinte penitenciari.

Com és lògic, però, l'ex-alcalde de Torrevella va fer mans i mànigues per salvar-se de les reixes. El moviment més important va ser una petició d'indult per raons “humanitàries” –un intent *in extremis* que va resultar inútil– signada per 31 dels 55 diputats del PP a les Corts i una miscel·lània de la societat torrevellenc: des de capellans, monges i catequistes fins a l'ex-presidenta de l'Asociación contra el Càncer o la presidenta de Viudas de la Esperanza, des de representants de les colònies sueca i ucraïnesa fins a familiars de malalts d'Alzheimer o de disminuïts físics, des d'ex-regidors socialistes fins a ex-regidors del PP local, com Daniel Plaza, medallista en els Jocs Olímpics de Barcelona que ha hagut de dimitir per haver trucat amb el telèfon mòbil pagat per l'Ajuntament a centenars de línies eròtiques i de con-

tacte amb prostitutes, un cas pel qual hi ha imputats dos regidors populars més. També signaven la petició, és clar, l'intendent de la policia local, Alejandro Morer; l'inspector Carlos Illán, a qui van entrar a robar a casa –cosa que va desencadenar el *cas de les tortures*–, i, curiosament, una inspectora d'Hisenda, Inmaculada Gómez.

A Torrevella, Acciona no sols s'ha endut la contracta del fem. També hi ha aixecat el palau d'esports, el de la música, el teatre, el conservatori –enllestit des del 2011 però encara no obert– i diverses infraestructures dependents de la Generalitat (col·legis, l'auditori internacional) i del Govern espanyol –la construcció i gestió posterior de la dessaladora, que va costar 300 milions d'euros, també porta la seua empremta–. És un monocultiu que crida molt l'atenció, tenint en compte que els 250 treballadors de la recollida de fem, a sou d'Acciona, els tria l'Ajuntament a discreció. Amb els 600 funcionaris municipals i els 70 que treballen a l'empresa mixta de l'aigua, vora un miler de persones –i per extensió, les seues famílies– depenen d'un sou municipal. Encara que a Torrevella hi ha uns 42.000 electors, l'índex de participació és baixíssim: en els comicis locals del 2011, per exemple, només van votar el 53% dels inscrits.

Més causes pendents. Si els problemes d'Hernández Mateo amb la dona de la balança se circumscrigueren a la condemna per la contracta del fem, encara gràcies, però el drama és de volada. Els Verds van denunciar la no-convocatòria de plenaris a l'estiu, una causa per la qual l'ex-primer edil està imputat, i sobretot la sospitosa compra, el 2000, d'una finca rústica de 18 hectàrees a la veïna Almoradí, també governada del PP, a canvi de 180.000 euros i la venda immediata –el 2002, un cop requalificada– per 5,4 milions a la mercantil Edén del Mar, una constructora molt coneguda a Torrevella amb els propietaris de la qual l'ex-alcalde torrevellenc mantenia molt bona relació. Després d'haver tancat negocis tan ruïnosos com aquest, però, se n'han enemistat.

“Sempre m'he trobat sol davant el perill”, explica l'ecologista José Manuel

Pedro Ángel Hernández Mateo, alcalde de Torrevella durant 23 anys, en una de les seues últimes visites al TSJCV. Des del 31 de juliol és empresonat a Campos del Río (Múrcia). Sobre aquestes ratlles, el regidor Joaquín Albaladejo (esquerra) i l'actual alcalde de Torrevella, Eduardo Dolón.

Dolón, regidor des del 1991, abans amb Esquerra Unida i des del 2003 en representació d'Els Verds. "Quan era coordinador general d'EUPV, Joan Ribó va venir a dir-nos que ens dedicàrem a criticar el PSOE i no el PP", diu. Una crítica que estén a la fiscalia: "Quantes denúncies per infraccions urbanístiques hi hem presentat i el fiscal anterior, Ricard Cabedo, va fer el sord?". Ell mateix contesta la pregunta: "En van ser moltes, però la família de la seua dona [la socialista Juana Serna] té una de les immobiliàries més importants de la zona".

D'immobiliàries també en sap molt el totpoderós regidor d'Hisenda actual, Joaquín Albaladejo, *el Juano*, que compatibilitza aquest càrrec amb el de diputat de Turisme de la Diputació d'Alacant, que inclou la destacable presidència del Patronat Provincial de Turisme de la Costa Blanca, una àrea que afecta municipis tan importants com Benidorm, Dénia, Xàbia o Calp. Aquesta feina titànica, no obstant això, no l'absorbeix completament, perquè Albaladejo ha demanat quatre hores setmanals de lliure disposició que li permeten de dedicar-se a la immobiliària Juana, propietat de la família.

"És l'alcalde a l'ombra, ho dicta tot al *niño-alcalde* que tenim", assegura Domingo Soler amb referència a la tutela que Albaladejo exerceix sobre Eduardo Dolón, successor d'Hernández Mateo. "Albaladejo prové del socialisme històric, però va veure clar que amb el PP podria tenir un sou i un bon cotxe. Així que arribem al Govern, aixecarem totes les catifes i sabrem què ha passat, ací."

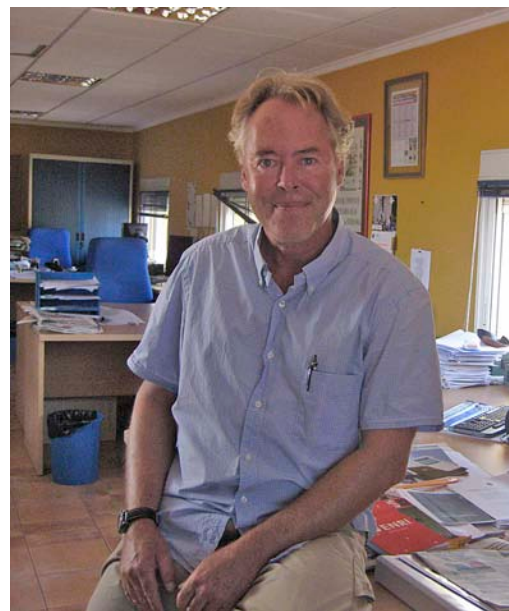
"Ací ha passat que, agafes l'expedient urbanístic que agafes, conté il·legalitats", opina Fanny Serrano, la regidora socialista que ha revolucionat Torrevel·la. Experta en urbanisme, està farta d'escoltar frases com ara "a Torrevel·la això mai no ho hem fet així" o "us han enviat ací per fregir-nos a denúncies". Encara que procedeix de la Vila Joiosa (Marina Baixa), els seus avis eren de Torrevel·la, però no coneixia l'entorn amb profunditat. "Passen coses molt estranyes: la Generalitat Valenciana ha destinat 90.000 euros a repartir-los entre les famílies en risc d'exclusió social i l'Ajuntament n'ha retornat 45.475 perquè diu que no n'hi ha tantes! I ara, quan han cobrat l'im-

post de l'IBI, l'han posat en un dipòsit a termini perquè diuen que no hi ha pagaments pendents!"

Poca transparència. "D'ací a un any, quan entre el nou Govern, sabrem per quin motiu tenien tant d'interès a posar els diners en un dipòsit", insisteix Domingo Soler. L'any 2008, l'informe anual de Transparència Internacional (TI) va considerar l'Ajuntament de Torrevel·la el segon menys transparent dels 110 consistoris més importants de l'Estat espanyol. I en l'exercici següent, el 2009, va aconseguir el dubtós honor de ser el menys transparent de tots. Però deixant a part l'opacitat, impera el caos.

Els alumnes del col·legi públic Mar Azul, a la urbanització del mateix nom, encara esperen una escola com cal des que el 2005 van inaugurar el centre, que està construït íntegrament amb aules prefabricades. Amb tot, hi ha hagut fins a quatre col·legis i tres instituts totalment prefabricats que han conviscut alhora. Molts joves de Torrevel·la, de fet, mai no han estudiat en una aula convencional, sinó que han enllaçat col·legi i institut prefabricats. Això i la complexa diversitat que es respira, amb un percentatge elevat de fracàs escolar, provoquen que molts mestres siguen interins i aprofiten la més petita ocasió per marxar.

Són unes deficiències de què no parla la televisió local de la ciutat, Torrevel·la TV, controlada per la dona del metge Antonio García —que va cedir els terrenys on s'aixeca l'hospital públic, de gestió privada, que porta el seu nom— i un enginyer murcià que té una empresa d'electrònica. "Una de cada dues hores dels vídeos de l'arxiu són d'actes en què apareix l'alcalde Hernández Mateo. Vaig quedar espantat!", exclama un ex-redactor de la cadena que va comprovar *in situ* el "vet" al regidor ecologista Dolón. Dirigida per Yolanda Álvarez, n'és l'autèntic ideòleg Francisco Reyes, col·laborador dels diaris *La Verdad* i *Las Provincias*, del grup Vocento, però sobretot funcionari de l'Ajuntament en l'escala laboral de peó. Com que encara li sobra temps, també dirigeix la revista *Vistalegre*, on evoca la Torrevel·la del passat, una ciutat que potser no va existir mai. Tot allò potser va ser un miratge.

L'alemany Michael Allhoff i la noruega Anita

“Quan vinc de fora per la carretera i penetre al Baix Segura, m'emocione tant...! Ni Tunísia ni el Sàhara, açò sí que és un desert! Tenim una vall amplíssima, un cel enorme com el de Texas o Austràlia, d'una aridesa espectacular. És l'aridesa, allò que m'atrau més”, relata Michael Allhoff, que ha recorregut mig planeta i ha trobat el seu món ideal a Torrevel·la i comarca. Periodista, ha anat més de 30 vegades a Mèxic, ha travessat amb veler l'oceà Atlàntic, de Rio de Janeiro a Ciutat del Cap, i ha visitat en caravana la zona fronterera del Paquistán i l'Afganistan.

Nascut l'any 1964 a Kronenburg, a la frontera amb Holanda, va acostumar-se a anar amunt i avall des que era un nadó. La feina docent del pare el va dur a viure cinc anys a Buenos Aires i set anys a València, on va dirigir el Col·legi Alemany. Al seu país va estudiar història i ciències polítiques, però s'ha dedicat professionalment al periodisme. Establert a Starnberg (Baviera), feia de corresponsal de viatges de revistes com *Geo Saison*, *GQ*, *Reader's Digest*, *BMW Magazin*, *Marie Claire*... Ha escrit per a més de 30 publicacions, els seus articles s'han reproduït en més de 300 diaris i és autor de llibres sobre Hispanoamèrica, com *Patagònia*. Com a periodista ha visitat 120 països, però on se sent més a gust és a